

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Bättre förbel hade Borgaren Jöns Jageman med 2 små Låppor, den ena i Flomossen, den andra uti Gla-dammen belägna, bägge runda utur vatnet. I stället för gräs och säd, äro ål och rudor på dessa ställen uptagna ej långesedan. Winter-råg kan på intetdera stället säas, emedan vatnet står där halfva året, oagtat all dikning. Orsaken ligger på ena stället i Brunsbergiska Squaltequarnen: på andra stället hindrar landsvägen afloppet. Medan jag är på denna sidan af Staden, nämligen wid Gla-dammen, må jag ej glömma den underbara stenen, som står wid Söner-luckan utmed vägen. Denne rör sig, efter gammal sägen, hwar gång han luktar nybakat bröd. Skada, at han sällan eller aldrig luktar.

Om Efterverlden, kanske förän man tror, får i sinnet, at bärga gräs, där man draget Horngåddor, och plastat med båtar, bode Herr Luförvaltaren till ihågkommas, såsom den där gjort en god början. Och intag norr om Staden imellan landsvägen och Hållvet, är beläget både til lands och Watten. Alla de måste stennuren läggas om, emedan sjön och i spinneriet Isen alla wintrar brenner honom neder. Wid lågkan och sjön, om någon tilltro sig at uteslänga det brändande Elementet.

Om Plantager här wid Staden har jag litet eller intet at säga. Man ser någon Lobak här och där, som Wästaren wid Spinneriet stöter, och hyrer mot 120 Dal. Tunneländan: Doch förmodas, at Rådman Jacob Lagerbohm lärer sig kare gripa sig an med Plantager på Holmagårde, och där igenom upbringa flera Stådsmanna-näringar. En Rådgörre-plantage wore säkert alltför lämpelig efter Wästeriska Climatet. Men hwar är Klådes-Fabriquen?

Hwad Nytt i Staden?

den 20 Augusti 1759.

Witterlekur.

Det genom förledet års Avisor så bekanta, som Skaldkonsten hedrande Kongawåde, har en witter denna sätedes öfversadt. Huruwida hellsiga verser utlyckas i Swenskan, kan härutaf rönas.

Äro mig, at om jag nu, som Voltair, wore privatman, Skulle jag aldeis mig nöja med hoffiga tarf.

Höggtiga lyckan skulle då fritt så färdas ifrån mig;

Och jag skulle, som han, pocka mot hela des hot.

Jag wäl känner en Höghets tyngd och dryga bekymmer,

Med des odrägliga plikt, smicker och all bagatell.

Allt hwarmed man i årans stöt måst dagliga knäpa,

Är mig noga bekant både uti stort och i smått.

Men jag et uselt ros och säfång ära föraktar,

Fast jag i en person Skald är och högst Monarch.

När med en ångslig far mit lif är af Atropos afklypt,

Och när hon har mig djupt sänkt i den hifliga natt:

Säg! hwad gagnar et owist lof och wanskelig heder,

At jag i minnets hus får mig ewärdliga rum?

Högge jag agtar en gynsam blick af lyckan i lifwet,

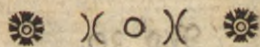
Än at i tusend år hedrad i Chronika stå.

Är wårt öde då prägtigt? Nej! det ljustiga nöget,

Skämt och en hurtig ro, fly frä de mäktigas Hof.

Då den trollare fläck har sadt mer wärde på låtjan,

Än wår wigtiga plikt, ledaren i wåra wärf.

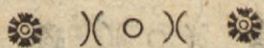

Således aldrig mig den slipriga lyckan har ångstat,
 Anten hon hatat mig, eller hon ålskat igen,
 Jag på min arm uti ro hvar natt kan tryggliga soffa,
 Fast på des altar = dist icke jag ofrar et här.
 Men wårt Kongliga stånd of gör förbindliga lagar:
 Ut jämsföra wår hog mot våra Konga = behof.
 Voltair kan uti sådant land, där redlighet ärfwes,
 Ensam, i frid och dygd sätta sit högsta begär.
 Han på Platonis sätt kan om åra besitta sig: han kan
 Trygg uti lugn alltid leswa som en Philosoph.
 Hotad af undergång skal jag til trots emot il = storm,
 Tänka och leswa oCh dö stadsse på Konga = maNer.

**Söljande Versar, gjorde wid Medewi Brunn
 af en Förnam Poet, äro mig tilskälte.**

O Gud! tillåt, en ringa tolf
 Af nödsamt bröst, Dig lof hembära:
 Du har of skapt til lyktigt folk;
 Men wi ha stridt emot Din åra:
 Du har of tagit up igen,
 Och gedt of del i Himmelsk fågnad:
 Du wårdar of med all den hågnad,
 Som wåntas af den ömste wån.

Du of ny kraft och hålsa ger
 I denna Surbrun, af blott nåde:
 Dit milda öga på of ser,
 Och friar of från alsköns wåde.
 An et wi likwål önska må:
 Låt våra suckar hos Dig gälla!
 Låt of wår själ af lifsens Källa
 I lif och död sin hålsa få.

Kundgörelser.

Den 28 uti innevarande månad, kläckan 9 föremid-
 dagen, blifwer i Staden Konghell, och uti Herr Hä-
 rads.Höfdingen Weplos Hus genom offentlig Utrop
 försåldt allehanda lösöre = Egendom och Husgeråd, be-
 stående af Silfwer, Ten, Koppar, Mässing, Järn och
 Träskäfer, Hästar, Orar, Kor, Får och Vistäckar, Slä-
 dar, Råror och Selar, med mera.

De som anlitet Bokbindaren Winberg under påståen-
 de Marknad om Böcker, men ej blifwet efter åstundan
 betjente, kunna nu wiinna sin önskan, och afhemta dem
 inbundna. Det är rart i Götteberg, at träffa en nå-
 gortunda duglig Bokläda, och få således måtta sin läs-
 gjerighet. Cataloguen, som utkom i förra Wefan, ber
 om ursågt, i fall han hysar ej mindre tryckfel än böcker.

Som åtskilliga klagomål höras, at lagligen stadda
 Ammor otillbörligen tubbas ifrån sina Principalinnor;
 så läfwas ej ringa præmium at den, som bäst uplöser
 frågan, huru sådan ofsed må fogeligen hämmas. Mis-
 bruket är ej allena stridande med tionde budordet och
 all Morale, utan of med en god Politie. När ingen
 Evå Dotter täckes med egen mjölk upamma sina barn,
 och Mjölkhustrurna därigenom blifwet of för dyreligda;
 hwad obillighet är då icke, at en klemmig förnämhet
 dyrkar andras Tjenstehjon, som redan weta sin stora
 ombårlighet?

Små Kyrko = Tidningar.

Uti Swenska Församlingen äro Döpte 4 Gossar
 och 5 Flickor. Wigde Sjömannen Hans Hellberg
 och Pigan Christina Åberg, Hautboisten Lars Sej-
 dentoff och Jungfru Catharina Ekman. Begrafne,
 Sjö-

Sjömannen Håkan Strandbergs Hustru och 2 Barn.

Uti Dyfka församlingen äro Segelmakaren Christian Beckman och Jungfru Anna Cécilia Tillerots Wigde: Begravfven Handelsmannen Börje Carlbergs Hustru.

Uti Kronhus-Församlingen, Föddt 1 Barn: Döde Zimmermästaren Anders Ahlbom, i Dragon och 3 barn.

Korta Stads-Nyheter.

Ankomne äro Skepparne Nils Hödt ifrån Hull med Bly och Mursten, Jöns Andersson ifrån Crofsvik med Salt, Henrick Jans ifrån Diep med Barlast, Alexander Davidsson ifrån Aberden med dito, Robert Johnston ifrån Christiansand med Barlast, Arthur Hughes ifrån Newry med det samma, och Johan Fr. Seger ifrån Aberden med Mursten.

Utgångne äro Skepparne Oluf Börgeffson till London med Järn, Erich Lund till Sunderland, Nils Petersson, Joh. Jac. Dirckson och Engelbrecht Gedda till Scotland med Järn och Bräder.

Helsingör. Den 11 Aug. ankom Jan Simman ifrån Königsberg, årnad till Marstrand med Hamp, Henry Harding ifrån Stockholm till England med Järn, Johan Wessel och Hindr. Schulenberg ifrån Calmar till Bremen med Tjära. Den 12 Jacob Kullfs och Herman Radelef ifrån Calmar till Bremen med Tjära, Peter Grönberg ifrån Malmö till Warberg med Kall, Oluf Hultin ifrån Wisby till Göttheborg med Kall, Jacob Nierman ifrån samma till Marstrand med dito, Samuel Dixon ifrån Stockholm till England med Järn, Oluf Lockner ifrån Stockholm till Lissabon med samma, Math. Bolin ifrån Riga till Göttheborg med Lin.

Göttheborgska

Magasinet.

Den 27 Augusti 1759.

Anmärkingar wid Warbergsta Äng- och Åkerbruket.

Jag glömde förra gången et Intag, bestående af 16 Tunneland, ämnat och bewiljat för Rådsmannen och Post-Inspectoren, Herr Magister Hans Pihlsson. Den som wil inhägna något däromkring, anlita numerera både Magistrat och Håvads Höfdinge, sedan Inkräkningen affår Tråslöfsboarne en Utmärk, hwilken de för 30 år gerna listat på stora wiset, om de sedt, hvad fara desse Romares granskap framdeles medförde.

Innan jag röret wid sätter at upodla äng och åker här i Staden, wil jag nämna de rön, som en lyckelig flump alstrat. Ingen wetste för någon tid, at Flygsanden wore nyttig, ja äfvenså båtande på sina ställen, som någon af andra jordarter. Tillföre brukade man honori til barlast i Fartng, til folning i nya Hus; han ströddes på golf och i strödosjor: han förwarade rotwörter öfwer wintren, hemtad up i backarne, ej wid stranden. Men ingen trodde, at denne landhårjaren, och wåre Hushållares ärfde fiende, förtjente mildare namn: ho kunde spä til, at flygsanden wore den förtäffeligaste gödsel för en kall, eller sur och wattussukdjord? Anledningen til dessa tankar gåswo följande rön.